

ERASMUS+ Parteneriate strategice VET

IENE 8 - “Creșterea capacității familiilor de migranți și refugiați de îngrijire a copiilor”

Unitatea de învățare de mici dimensiuni nr. 3.2

JOC ȘI PROTECȚIE (2-6 ANI)

Autori:

Irena Papadopoulou și Runa Lazzarino

Middlesex University

August 2019

National and Kapodistrian
University of Athens

Erasmus+

*This project has been funded with support from the European Commission.
This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.*

Joacă și protecție în dezvoltarea copilului	3
Obiectivele învățării	3
Rolul jocului și siguranța în dezvoltarea copilului	3
Puncte cheie	4
Activitatea.....	7
Reflecții la o problemă din acest instrument de mici dimensiuni	7
Autoevaluare	8
Referințe	8
Credite fotografice	8

JOACĂ ȘI PROTECȚIE ÎN DEZVOLTAREA COPILULUI

Această unitate de învățare cu dimensiuni mici se va concentra pe importanța stabilirii unor relații părinte-copil bazate pe joc, în timp ce îi va dota pe părinți cu noțiuni de bază dedicate protejării sănătății și siguranței copiilor mici.

OBIECTIVELE ÎNVĂȚĂRII

1. Să discute despre importanța jocului în dezvoltarea copilului
2. Introducerea jocului în relațiile de zi cu zi cu copiii
3. Să discute despre modul în care copiii trebuie să fie în siguranță față de riscurile și pericolele comune
4. Să ofere sfaturi despre cum să acționeze în caz de risc de sufocare, sângerare și reacție alergică

ROLUL JOCULUI ȘI SIGURANȚA ÎN DEZVOLTAREA COPILULUI

S-a stabilit că jocul are un impact pozitiv asupra dezvoltării copilului. Jocul facilitează dezvoltarea abilităților intelectuale, verbale și motorii ale copilului, precum și abilitățile sociale ale acestora (Papadopoulos și Lay 2004). Jocul poate fi încorporat în aproape toate situațiile de rutină ale interacțiunilor copil-adult în care copiii pot învăța, de asemenea, multe abilități. Se spune că copiii trebuie să se joace ca traseu spre învățare cel puțin până la vârsta de șapte ani. Cu toate acestea, jocul trebuie să aibă loc într-un mediu sigur, iar părinții și îngrijitorii sunt responsabili de sănătatea și siguranța copiilor lor.

Condițiile extreme și unice ale familiilor de refugiați implică adesea o lipsă de resurse și de medii adecvate pentru a facilita jocul copiilor. Jucăriile și instrumentele de artă și artizanat nu sunt ceva ce refugiații ar lua cu ei atunci când fug din țările lor de origine. În egală măsură, taberele și adăposturile nu sunt de obicei echipate cu zone de joacă sigure și dedicate jocului. Dimpotrivă, cazarea refugiatului și împrejurimile lor sunt adesea locuri cu un nivel de igienă foarte scăzut, numeroase provocări și riscuri pentru mediu. Prin urmare, este important ca părinții și îngrijitorii refugiați să fie dotați cu abilități astfel încât să poată stabili relații ludice cu preșcolarii lor, precum și cu abilități de prevenire și intervenție adecvată

în caz de risc pentru sănătate.

PUNCTE CHEIE

Jocul și activitățile cotidiene

Există diferite tipuri de joc, care depinde de personalitatea copilului și de intervalul de vârstă al acestuia. Între doi și trei ani, copiii se bucură de jocul senzorial, care îi ajută să descopere obiecte, corpul lor și modul în care aceștia doi pot interacționa. Pe măsură ce cresc, copiii se bucură progresiv de jocul pretins și jocul social: le place să se implice în jocul de a face pe alții să creadă ceva, și fac asta singuri sau interacționând cu semenii. (Papadopoulos și Lay 2004).

Pe lângă nevoile specifice de joacă ale copiilor, este esențial ca o dimensiune veselă și ludică să fie introdusă în activitățile zilnice. Nu numai transformarea situațiilor zilnice în interacțiuni ludice este benefică pentru dezvoltarea cognitivă a copilului, ci și pentru îmbunătățirea relației și bunăstării părinte-copil. Există multe exemple practice de a face activități distractive „din nimic” și toate se bazează pe principiul că noi înșine, corpurile noastre și mediul din jurul nostru sunt de fapt pline de resurse. Creativitatea înăscută a copiilor este în plus o sursă suplimentară de sprijin pentru părinți. Vă oferim aici două exemple, în timp ce mai multe idei și activități pot fi găsite, de exemplu, în Vroom (<https://www.vroom.org/>), un set de instrumente și resurse bazate pe dovezi (disponibile ca un web-site, o aplicație sau prin mesaje text) care este din ce în ce mai testat și utilizat în rândul populațiilor strămutate.

Exemplul 1. Spălarea vaselor. Implică-ți copilul în această muncă casnică. Când sunt doar doi, le puteți oferi tacâmuri din plastic pentru a se juca, comenți culorile lor sau pentru senzația de rece / cald a apei, jucați-vă cu buretele și bulele, eventual într-o zonă de lângă voi. Când sunt ceva mai mari, pot începe să folosească buretele pentru a freca vasele și a le clăti. Puteți să comentați mai multe despre materialele tacâmurilor, vesela și plite și să le explicați, de

exemplu, pericolele cuțitelor. Când au cinci și șase ani, pot încerca să spele singuri vasele sub supravegherea ta. Puteți începe să comentați despre reacția chimică dintre săpun și apă, ce face apa mai caldă (dacă este disponibilă) și cât este de prețioasă apă pentru mediu.

Exemplul 2. Așteptarea în linie. Fie dacă aștepți alimente sau aprovizionare cu haine, fie cu autobuzul, la medic sau pentru unele documente, poți transforma așteptarea într-o activitate distractivă cu copilul tău. Când copilul tău are doar doi sau trei, te-ai putea juca prin găsirea și

numirea culorilor și obiectelor din jurul tău și să găsești opusele. De asemenea, v-ați putea juca prin alcătuirea de piese noi bazate pe ceea ce vedeți în jurul vostru, folosind melodii cunoscute. De asemenea, puteți alcătui povești imaginare în jurul altor persoane din rând sau puteți juca „bate și repetă” (țineți ritmul aplecând mâinile sau apropiind picioarele și invitați copilul să repete după tine). Când copilul dvs. este mai mare, puteți face aceleași activități, dar făcându-le mai complicate, cum ar fi transformarea într-o cursă între voi doi sau cu implicarea unor numere, povești și rime mai dificile.

Evaluarea riscurilor: riscuri și pericole comune

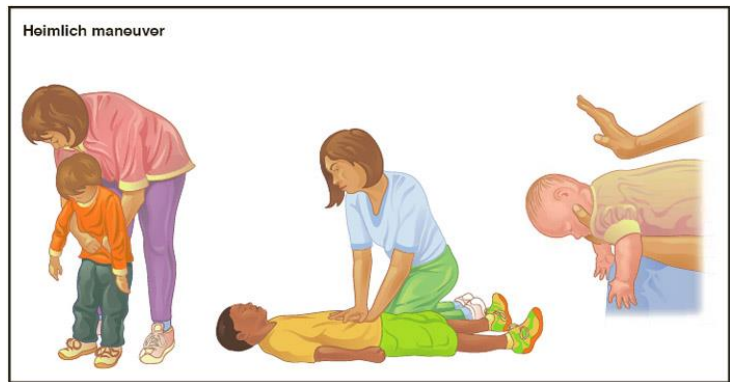
Părinții ar trebui să poată efectua evaluări ale riscurilor din zonele în care se joacă copiii lor și să facă aceste zone cât mai sigure. Copiii mai mari trebuie instruiți și asupra riscurilor. Iată câteva riscuri comune care ar trebui verificate și prevenite:

- **Înălțimile.** Înălțimile, cum ar fi pereții, acoperișurile, scările, sunt extrem de periculoase, deoarece, dacă copiii cad, își pot rupe un membru sau chiar coloana vertebrală sau își pot lovi capul cu șanse de vătămări ale capului și sângerare cerebrală.
- **Obiecte ascuțite.** Obiectele ascuțite - cum ar fi cuțitele, pietrele ascuțite, paharele, cuiele, metalele ruginite - pot fi întotdeauna în jur sau chiar pe podea. Obiectele ascuțite pot provoca tăieri severe care duc la sângerare, infecții și transmiterea unor boli periculoase, precum Tetanus și SIDA. Obiectele mici pentru copii sub trei ani sunt, de asemenea, foarte riscante, deoarece pot fi ingerate și pot provoca sufocare.
- **Animale și si substanțe periculoase.** Câinii vagabonzi, insectele și plantele sunt potențial periculoase, precum și produsele de curățare sau alte substanțe chimice. Mușcătura câinilor sau a păianjenilor poate fi fatală, plantele și ciupercile pot fi otrăvitoare. Copiii trebuie să fie conștienți să stea departe de animale și plante fără supravegherea unui adult. Eliminați toate substanțele chimice pe care copiii le pot înghiți. Instruiți copiii mici să nu accepte alimente noi de la străini, deoarece pot dezvolta o reacție alergică care să pună viața în pericol.

Dacă credeți că un copil este în pericol, primul lucru trebuie să faceți este să chemați sau să trimiteți după ajutor. Nu părăsiți niciodată copilul. Iată câteva recomandări specifice despre ce trebuie făcut dacă un copil:

- **În caz de sufocare.** Cu un copil mic, așezați-vă și puneți copilul cu fața în jos de-a lungul coapselor, susținându-i capul cu mâna. Aplicați până la 5 lovituri ascuțite în spate, cu o mână în mijlocul spatelui, între omoplați. Alternativ, așezați copilul cu fața în sus de-a lungul coapselor. Găsiți sternul și așezați 2 degete la mijlocul lui. Aplicați 5 împingeri

toracice ascuțite (împingeți), comprimând pieptul cu aproximativ o treime. Pentru copii mai mari, stați în picioare sau îngenuncați în spatele copilului. Puneți brațele sub brațele copilului, în zona abdomenului superior. Încleștați-vă pumnul și așezați-l între ombilic și coaste. Prindeți o mână cu cealaltă mână și trageți brusc spre interior și în sus. Repetați de maxim 5 ori. Asigurați-vă că nu aplicați presiune pe zona inferioară, deoarece acest lucru poate provoca leziuni.

Pntru mai multe informații accesați:

<https://www.nhs.uk/conditions/pregnancy-and-baby/helping-choking-baby/>

- **Sângerare.** Dacă rana copilului tău nu încetează să sângereze, acționează rapid pentru a preveni pierderea prea mare de sânge și intrarea în șoc. Semnele de șoc includ pielea palidă, scăderea temperaturii, transpirație, respirația rapidă și pierderea cunoștinței. Dacă copilul tău prezintă vreun semn de șoc, este nevoie de ajutor de urgență. Ridicați-l, astfel încât rana, să fie deasupra

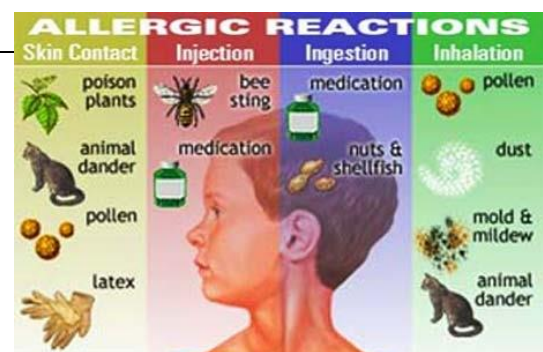

inimii. Aceasta va reduce cantitatea de sânge care curge în zona rănită. Asigurați-vă că mâinile dvs. sunt curate sau purtați mănuși de unică folosință atunci când tratați rana copilului dumneavoastră. Dacă un obiect este încorporat în corpul copilului dvs., nu îl îndepărtați. Aplicați presiune directă pe rană (Acoperiți rana cu o cârpă curată și aplicați presiune apăsând direct pe ea cu ambele mâini). Luați orice cârpă curată (de exemplu, o cămașă) și acoperiți rana. Dacă rana este mare și adâncă, încercați să „îndeasați” pânza în rană. Aplicați presiune continuă cu ambele mâini direct deasupra plăgii sângerânde. Împingeți cât de tare puteți. Mențineți presiune pentru a opri sângerarea. Continuați presiunea până când ajutorul

medical. Pentru mai multe informații accesați:

<https://www.aboutkidshealth.ca/Article?contentid=1043&language=English>

- **Otrăvire sau reacție alergică.** Otrăvurile înghițite includ substanțe chimice (de exemplu, înălbitor), medicamente, plante, ciuperci și fructe de pădure. Dacă credeți că un copil ar fi putut înghiți otrăvă, acestea sunt cele cinci lucruri cheie pe care trebuie să le căutați: greață și vărsături (uneori pete de sânge); crampe, dureri de stomac; o senzație de arsură; pierderea parțială a receptivității; convulsii. Dacă copilul este conștient, întrebați-l ce a înghițit, cât de mult și când. Căutați indicii, cum ar fi plante, fructe de pădure sau ambalaje și recipiente goale. Verificați-i respirația, pulsul și nivelul de răspuns. Nu încercați niciodată să faceți ca persoana să vomite, dar dacă vomită în mod natural, atunci

puneți o parte din vomă într-o pungă sau recipient și dați-o celor de la ambulanță. Acest lucru îi poate ajuta să identifice otrava.

Alergenii obișnuiți includ părul animalelor, înțepăturile de insecte, medicamente specifice și alimente - în special fructe, crustacee și nuci. Dacă este posibil, colectați informații despre ceea ce poate să fi declanșat reacția alergică (de exemplu, o înțepătură de insectă sau anumite alimente, cum ar fi arahide). Dacă copilul știe care este alergiile lui, poate avea medicamente cu el, precum un auto-injector (de exemplu, Epipen®, JEXT® sau Emerade®). Acesta este un dispozitiv de injecție preumplut, care conține adrenalină / epinefrină, care atunci când este injectat poate ajuta la reducerea reacției alergice a organismului. Verificați dacă are una, și dacă o face, ajutați-l să o utilizeze sau faceți-o singuri urmând instrucțiunile. Ajută-l să stea într-o poziție confortabilă de șezut, aplecându-se ușor înainte, pentru a-i ajuta respirația. Pentru mai multe informații accesați: <https://www.stanfordchildrens.org/en/topic/default?id=first-aid-for-poisonings-90-P02815>

ACTIVITATEA

Transforma evaluarea riscului unei yone de joacă sa a împrejurimilor acesteia într-un joc pentru a învăța și a se distra. Ai putea, de exemplu, Puteți, de exemplu, să o încadrați ca „văd ceva...” și să căutați și să numiți lucruri periculoase. Dați sfaturi copilului în ceea ce privește forma, culorile, primele litere ale obiectului, pentru a-i ajuta. Sau copiii pot pune întrebări, cum ar fi: „ce culoare este?”, „Este aproape sau departe?”, „Se mișcă?”, etc.

REFLECTAȚI LA O PROBLEMĂ DIN ACEASTĂ UNITATE DE MICI DIMENSIUNI

AUTOEVALUARE

1. Enumerați trei acțiuni imediate atunci când un copil sângerează.
2. Enumerați trei motive care stau la baza importanței jocului în dezvoltarea copilului.

REFERINȚE

- Papadopoulos I. and M. Lay 2004 Proiectul "Evaluation of the 'Play and Information' project at the Albion Health Centre Child Health Clinic", implementat de Middlesex University in parteneriat cu Sure Start Collingwood, Stepney Local Programme and Half Moon Young People's Theatre Company
- www.vroom.org
- <https://www.nhs.uk/conditions/pregnancy-and-baby/helping-choking-baby/>
- <https://www.aboutkidshealth.ca/Article?contentid=1043&language=English>
- <https://www.stanfordchildrens.org/en/topic/default?id=first-aid-for-poisonings-90-P02815>
- http://www.sja.org.uk/sja/first-aid-advice.aspx#first_aid_advice (cu o listă de afișe de prim ajutor care trebuie descărcate și utilizate)

CREDITE FOTOGRAFICE

- Pagina 3 Fotografie de Valentina Petrova
Pagina 4 Fotografie de International Rescue Committee
Pagina 5 Fotografie de REUTERS/Nour Kelze
Pagina 7 Fotografie de Hadi Mizban